

INNSAMLING TIL KRIGSTIDENS OFRE.

Okkupasjonstidens irie presse, har sett det som sin siste og avsluttende oppgave å yte sin innsats i hjelpearbeidet for krigstidens ofre.

På et møte som representanter for Den "illegale" presse holdt i forbindelse med et påtenkt festmøte, ble det besluttet å nedsette et arbeidsutvalg på 4 medlemmer, som i nær tilknytning til Nasjonalhjelpen skulle forestå en innsamling til fordel for de av krigstidens ofre som trengte øyeblikkelig hjelp. Det er derfor vi nå retter en henvendelse til Den "illegale" presses lesere om å bidra sitt til at innsamlingen kan bli en suksess. **PAROLEN ER DENNE GANG:**

"NORDMENN! Slutt opp om vår innsamling. La de som trenger det få øyeblikkelig hjelp."

I fem lange krigsår arbeidet nordmenn under tyskernes og nazistenes åk, og nå tar vi til å få en oversikt over hva kampen har kostet. Landsmenn er myrdet, med eller uten dom, andre er gått tilgrunne i tilintetgjørelsesleire i Tyskland og andre steder i Europa. Andre er gått til bunns med handelsilåten, ialt i kamp til lands, i marinen og i flyvåpenet. Det er tusender av hjem som sitter tilbake uten forsørger. Vi plikter å yte vår hjelp til dem. Men det er ikke bare til disse at hjelpen må nå frem. Vi må søke å nå frem til alle som i ordets videste forstand er krigstidens ofre. De som er kommet hjem fra lengslene og konsentrasjonsleirene, ødelagt på sjel og legeme; de som har tapt alt sitt ved fiendens overgrep og de som har fått sin helse undergravet i det daglige strev her hjemme.

Arbeidet blir stort, og oppgavene krevende. De som har tapt arbeidsevnen og ikke fått den tilstrekkelige stønad av de offentlige, må vi nå frem til. Vi må hjelpe dem som trenger hjelp til selvhjelp. Alle må vi hjelpe så de kan komme på fote uten bitterhet. Hjelpeaksjonen er ikke begrenset til noen enkelt landsdel, men tar sikte på alle nødstette landsmenn i bygd og by over hele landet. Vår oppgave skal være å lette vilkårene der hvor of-

rentlige tiltak viser seg ikke å strekke til, hvor hjelpen kommer for sent eller hvor man ellers ville vise til forsorgsvesenet. De innkommende beløp anvendes straks til dekning av øyeblikkelige utgifter i forbindelse med spesielt aktuelle hjelpeaksjoner som man har kjenskap til og billiger i krigstidens ånd. Innsamlingen skjer gjennom Den "illegale" Presses distributører. Disse distributører har kuponger som lyder på kr. 2.- og kr. 5.- Alle som ønsker å yte sitt bidrag til innsamlingen kan, enten de evner å gi meget eller lite, kjøpe et større eller mindre antall kuponger som samtidig gjelder som kvittering. Beløpet må for kontrollens skyld, ikke gis til noen distributører uten at vedkommende leverer kuponger for beløpet. Hver distributør er ansvarlig for et bestemt antall.

Skulle noen ønske å gi et større beløp, hvilket vi tror mange ønsker, kan dette gjøres ved å innbetale til et hvilket som helst postkontor i landet på Giro-konto nr. 11732.

Vi henstiller til alle gode nordmenn om å slutte opp om innsamlingen. Den tar sikte på krigens viktigste avsnitt: Seiren over en del av de vanskeligheter den skapte. Landsmenn skal bli hjulpet så de kommer best mulig på fote uten å få følelsen av å være en understøttet person. Og Den "illegale" presses lesere har rett til å være med å yte denne æreshjelp.

LANDSMENN, slutt opp om vår aksjon etter evne, hjertelag og i forståelse av at det er viktigere å **VINNE FREDEN ENN KRIGEN.**

FREDEN VAR TROSS ALT MÅLET.

Den "illegale" Presses Arbeidsutvalg.
Håkon Flesje (sign)
Formann.

I tusen hjem er jo nøden stor,
der gråtes mangen en savnets tåre.

La oss tørke tårene bort:

J.T. Forts.

Når vi nå for siste gang sender ut Jøssing-Tidende til våre tidligere og andre lesere, med oppfordring om å støtte de trengende landsmenn, vet vi at det ikke blir forgjeves og at vi tjener en god sak.

Vi vil samtidig benytte anledningen å rette en varm takk til våre distributører og lesere for den iver og interesse dere gikk inn i arbeide med å bringe avisen ut i den vanskelige tiden vi har gjennomlevet. Nå behøver vi ikke å frykte Stapo eller Gestapo. Vi ønsker dere lykke til den siste runden.

v v v

EPILOG - 8. mai 1945.

Denne Epilog er skrevet av byark. Grimnes Aalesund, og lest ved felles-frokost i SS Mysen fangeleir d. 8. mai før fangene ble sent hjem. En av våre medarbeidere havnet tilslutt der.

Det er kallt og surt og grått
og fra trærne drypper vått;
over leiren ligger himlen tungt og trykker.

Men vi vet det går mot vår,
og vi vet at snart vi får
se en sol som river skyene istykker.
Og vi vet at snart vil atter skogen
stå der skjer og skjønn
og fra hver en liten tue nikker blomster
frem i lønn,

vi vet at for oss ligger der en
sommer, skjær og fager
full av liv og fuglekvidder og med
lange, lyse dager.

Vi har også hatt en vinter- den
har vart i mange år.
Vi har sett så mangt et solhverv, men
der rulgte ingen vår.
Vi har skuert gjennom gjerdet, vi har
lengt et natt og dag,
men så har vi og hatt troen på en
stor og herlig sak.

Og den bar vi gjennom stunden når vi
kjempet hver for seg -
når vi stod for våre bøddler, når de
pinte, når det svei.
Den ga trøsten, den ga styrken, den ga
viljen, den ga gløden
som fikk landsmenn til å kjempe
til de gav sitt liv i døden.

v v v

Og vår kamp har fortsatt videre-
vi stod skuldertette sammen
og humøret holdt vi oppe, selv om
piggråd dannet rammen.
Med en understrøm av alvor gikk
vår dag sin muntre gang;
der er plass for liv og ungdom,
selv om stua er litt trang.

Og nå er det slutt, og vår brakke
står tom,
men vi husker hver stund fra den
dag da vi kom,
og vi takker hverandre for alt,
og vil minnes
vårt samvær så lenge det Grinifolk
finnes.

Men det skal vi huske, at om vi
blir fri
så er ikke dermed vår kamptid
forbi,
for da må det bygges det som er
lagt øde
hvis det som er sådd i vår kamp
skal gi grøde.

Og det skal vi huske, at kampen
er vår!
Det var ikke deg eller meg som
fikk sår.

Nei-
Når vi skal bygge vårt fædreland
så la det gå først-du har vist
at du kan.
Ø.G.

v v v

Jøssing - Tidende
utkom med sitt første nummer i
september 1941 og det siste num-
mer kom ut d. 18 oktober 1943.
Redaktøren ble da "tatt vare på"
av våre "beiriere" og satt "inne"
til krigen var slutt. Vi vil
alltid komme til å minnes den tiden
vår avis kom ut, som var full av
dramatiske hendinger og spennende
situasjoner, men det var også en
støt og lærerik tid. Nå er det
hele over, vi har fått vår frihet
og selvstendighet tilbake, måtte
vi da alle sette pris på det så
vi kan dra nytte av disse trengs-
lenes år.

Tilslutt vil vi ønske alle
våre lesere en lykkelig fremtid
i et fritt og selvstendig Norge.
Red.